

Izjava o načelih v zvezi z obravnavo oseb, prikrajšanih za prostost v povezavi s pandemijo koronavirusne bolezni (COVID-19)

Izdana 20. marca 2020

(Neformalni prevod)

Pandemija koronavirusne bolezni (COVID-19) predstavlja izredne izzive za vlade vseh članic držav Sveta Evrope. Za osebe, ki dela na različnih področjih odvzema prostosti, obstajajo posebni in intenzivni izzivi, vključno s policijskimi prostori za pridržanje na policijskih postajah, kazenskimi ustanovami, centri za priseljence, psihiatričnimi bolnišnicami in zavodi za socialno varstvo, pa tudi v različnih na novo ustanovljenih ustanovah/conah, kjer so osebe dane v karanteno. Čeprav CPT priznava, da je treba nujno sprejeti odločne ukrepe za boj proti COVID-19, želimo vendarle vse akterje spomniti na absolutno prepoved mučenja in nečloveškega ali poniževalnega ravnanja. Zaščitni ukrepi ne smejo nikoli povzročiti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z osebami, ki jim je odvzeta prostost. Po mnenju CPT bi morali vsi ustrezni organi znotraj območja Sveta Evrope, ki so odgovorni za osebe, ki jim je bila odvzeta prostost, slediti naslednjim načelom.

1) Osnovno načelo mora biti sprejemanje vseh možnih ukrepov za zaščito zdravja in varnosti oseb prikrajšanih za svobodo. Takšni ukrepi prispevajo tudi k ohranjanju zdravja in varnosti osebja.

2) Smernice Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) za boj proti pandemiji kot tudi nacionalne zdravstvene in klinične smernice, ki so v skladu z mednarodnimi standardi, je treba spoštovati in uporabljati v celoti na vseh krajih odvzema prostosti.

3) Treba je okrepiti razpoložljivost osebja, ki mora prejeti vso strokovno podporo, zdravstveno zaščito in varnosti kot tudi usposobljenost, potrebno za nadaljevanje izpolnjevanja svoje naloge na krajih odvzema prostosti.

4) Vsak omejevalni ukrep za preprečevanje širjenja COVID-19 v povezavi z osebami, ki so prikrajšane za svobodo, mora imeti pravno podlago, naj bo nujen, sorazmeren, spoštovati se mora človeško dostojanstvo in časovno omejenost ukrepa. Osebe, prikrajšane za svobodo, naj o kakršnihkoli ukrepih prejema izčrpane informacije v jeziku, ki ga razumejo.

5) Ker tesen osebni stik spodbuja širjenje virusa, bi se morali vsi ustrezni organi truditi za usklajena prizadevanja za alternativne oblike odvzema prostosti. Takšen pristop je nujen, zlasti v primerih prenatrpanosti. Poleg tega bi morale oblasti bolj uporabljati druge možnosti pripora; preoblikovanje kazni, predčasni izpust in probacijo; ponovno oceniti potrebo po nadaljevanju neprostovoljnih namestitev psihiatričnih bolnikov; odpust ali izpust v skupnostno oskrbo, kjer je to primerno stanovanca socialno varstvenih zavodov, in se vzdržati kolikor je najbolj možno pripora migrantov.

6) Pri zagotavljanju zdravstvene oskrbe naj bo posebna pozornost namenjena potrebam priprtih oseb, še posebej upoštevajoč ranljive skupine in/ali rizične skupine, kot so starejše osebe in osebe, ki že imajo predhodne zdravstvene težave. To med drugim vključuje testiranje za COVID-19 in napotitev na intenzivno nego, če je potrebno. Nadalje naj pridržane osebe prejmejo dodatno psihološko pomoč v tem obdobju.

7) Čeprav je zakonito in smiselno prekiniti nebitvene dejavnosti, je treba med pandemijo v celoti spoštovati temeljne pravice priprtih in zaprtih oseb. To vključuje zlasti pravico do vzdrževanja ustrezne osebne higiene (vključno z dostopom do tople vode in mila) in pravico do vsakodnevnega dostopa do zraka na prostem (vsaj ene ure). Poleg tega bi bilo treba vse omejitve stika z zunanjim svetom, vključno z obiski, nadoknaditi s povečanim dostopom do alternativnih komunikacijskih sredstev (kot sta telefonska povezava ali komunikacija z glasovno povezavo preko internetnega protokola).

8) V primeru izolacije ali namestitve v karanteno je osebi, ki je okužena ali za katero obstaja sum, da se je okužila z virusom SARS-CoV-2, treba zagotoviti vsakodnevni smiseln človeški kontakt.

9) Temeljne varovalne ukrepe proti slabemu ravnanju z osebami, ki so v pridržane v okolju kazenskega pregona (dostop do odvetnika, dostop do zdravnika, obveščanje o pridržanju) je treba v celoti upoštevati v vseh okoliščinah in ves čas. V nekaterih okoliščinah so lahko ustrezni preventivni ukrepi (na primer, da morajo osebe s simptomi nositi zaščitne maske) dobrodošli.

10) Nadzor s strani neodvisnih organov, vključno z nacionalnim preventivnim mehanizmom (NPMs) in CPT, ostaja bistveno varovalo pred zlorabo. Države bi morale še naprej zagotavljati dostop nadzornim organom do vseh prostorov pridržanja, vključno s kraji, v katerih se osebe zadržujejo v karanteni. Vsi nadzorni organi pa bi morali sprejeti vse preventivne ukrepe za spoštovanje načela „ne škodovati“, zlasti kadar gre za starejše osebe in osebe s predhodnimi zdravstvenimi težavami.